

Să-mi curețe vertebrele de umbră aștept o sete cronofagă

Gerra Orivera

barometru de furtună

nu plouă iubite doar orizont în implozii tastează în voluptăți târzii
visele alungate
accept pentru că doar acceptarea
mai face umbră când trece ținându-mă de braț dincolo de sinapse
în roca realului decartează spaima de sine
schimbă pietrele din mână nu-mi poți aduce sideful înapoi din perla carnivoră ce mă-nghite
clownii care-au fugit cu piroanele refuzate de ziua jumătate adormită
și-au găsit refugiu în mine
carnea cianozată nu mai putea înghite încă o înălțare
am informații clare nici anterioarei nu-i găsisem piață de desfacere
despart cerurile iubite înainte de-a li se scurge tot albastrul
în noaptea galactică traversez câteva constelații
nu am timp îți iau coasta în spate ca pe o cruce golgotele le comprim
în doctoria amară a înțelepciunii
(cândva trupul tău de humă va fi pregătit să înghită infinitul)
adun și scad viețile în care am umblat somnambulică
pe buza apocalipsei
înmulțesc pătratul merelor amnezice extrag rădăcina pătrată a șarpelui
(un boua constrictor din care țipă o galaxie)
și-mi rezultă o secetă plus încă una
rămasă rest de la explozia unei stele albastre
o secetă roșie ca un sânge ce fierbe în arterele veșniciei

dau la o parte dunele din pleoapă iubite
din oglinzi clepsidrele întind brațe de îndrăgostit posesiv
declanșez potopul supernovelor

vin să-ți fiu arcă